

Llum de nit

SI CARECES DE HOGAR
Y QUIERES DORMIR EN
UN ESPACIO CALIENTE
ESTAS NOCHES DE INVIERNO,
TE INVITAMOS A VENIR
A LA IGLESIA EVANGÉLICA
DE C/TEROL, QUE ABRE
ESTE AÑO DE NUEVO PARA
ACOGER A AQUEL/LA
QUE LO NECESITE.

*Plazas limitadas.
A partir del 13 de enero
21h - 9 h
Església Evangélica
c/ Terol 22 de Gràcia, Bcn

Butlletí de febrer de 2020

ESGLÉSIA
EVANGÉLICA
TEROL 22 (GRACIA)
08012 BARCELONA

<http://www.esglesia-gracia.org>
<http://www.terol150.cat>

Les Primeres Assemblees de Germans en el Context del No-conformisme Britànic

(Argument- mostrar com alguns moviments paral·lels de reforma en els segles XVIII i XIX a les Illes Britàniques influeixen en el desenvolupament teològic i en la pràctica de la fe cristiana entre els germans de Plymouth en els seus començaments.)

Un ideal comú en el moviment de reforma al llarg dels segles de cristianisme és la recerca d'ell mateix en la seva forma apostòlica. La suposició intrínseca a l'intent de trobar la veritable església és que l'església de el Nou Testament pot ser establerta amb tota la seva radicalitat en un nova cultura i en un context històric diferent sense la necessitat de transformar ni adaptar-se a el nou ambient. El resultat és que els que volen portar endavant el moviment de reforma, no s'adonen de com el seu propi context històric-social influeix directament en la seva interpretació i aplicació del text bíblic. És a dir, a l'intentar "endarrerir el rellotge" al primer segle, no reparen en que tots nosaltres som producte de la nostra cultura i de la nostra història. Al no reconèixer els seus propis prejudicis culturals duts al text, arriben a la conclusió irònica que la seva versió de la veritat és l'única i la que s'hauria d'aplicar a cada context i a cada moment històric sense necessitat de passar per un filtre històric-social. El resultat és una fe que no pot contextualitzar en l'entorn d'una altra cultura ni en la propera generació dins del mateix grup. Aquesta, per entendre's com la 'fe autèntica' en el moment i en el lloc d'origen, no pot variar o evolucionar en el seu nou context, ja que seria interpretada com un desviament de l'única norma bíblica.

En termes pràctics, una postura així genera greus problemes tant dins de l'església com fora d'ella. Dins, es troba amb una paràlització teològica total. En lloc d'avançar en deure de 'fer teologia', la tendència és tenir les mateixes preocupacions de les generacions anteriors que moltes vegades ni tan sols tenen pertinença per a l'experiència de les properes generacions. 'Els nostres distintius', tan importants i subratllats, arribaran a ser l'ensopegada de la nostra descendència. Cada vegada més, una església o moviment de reforma així, es desconnecta de la seva societat i, per tant, de la seva missió en el món, perquè la seva missió principal arriba a ser només sobreviure i mantenir l'status quo com pugui fins que el Senyor vingui. En lloc de 'habitar com a estranger en terra estrangera' activament com a mitjà d'avançar la missió de Déu, ens tanquem en la nostra subcultura per protegir-nos a nosaltres mateixos. Pensar en evolucionar seria impossible i amenaçador. Fora de l'església també hi ha problemes de convivència amb altres cristians perquè la creença d'haver recuperat la fe apostòlica ens condueix a projectar una actitud de superioritat cap als altres. Al mantenir que la seva forma d'entendre la pràctica de l'evangeli, especialment en termes eclesiològics, és la interpretació inspirada, cauen en el perill de pensar que als altres, els falta la 'gnosi' que només tenen els ungits de Déu.

En canvi, si reconeixem que la nostra cultura influeix en els termes en què hem entès la pràctica de la fe, especialment pel que fa a l'eclesiologia, ens lliurem de ser presoners de la nostra cultura i del nostre moment històric per poder aprendre d'altres tradicions cristianes, d'altres confessions actuals i d'altres etapes de la història. Podrem arribar a veure i entendre que la teologia està en un procés de desenvolupament i que, en lloc de agafar-nos al passat o al present, hem d'estar oberts, sensibles i preparats per dialogar amb qualsevol futur progrés de la teologia sempre que estigui basat en un sòlid mètode teològic que consideri com a principal la tasca progressiva de la interpretació de les Escripures. ' (Blaising 1988; 255) Tenim la llibertat de considerar com altres confessions poden ser els únics miralls possibles en els quals podem veure els nostres punts cecs de l'ull. Ja fa més de vint anys que el professor Gene Getz va recordar que mentre el missatge de l'evangeli roman immutable, "les esglésies no han de viure en la Bíblia, sinó per la Bíblia i en la història i en el medi ambient cultural", perquè la història i la cultura "canvien constantment i exigeixen canvis estructurals i de forma per mantenir la relació amb el món..." Com també declarava Getz l'església ha de sotmetre's al seu propi judici i al judici de la història per continuar la positiva "metamorfosi de les esglésies sense canviar el missatge que és invariable". (Getz 1982, 12; 267-274) Per veure com el context històric contribueix a la formació teològica i en la cosmovisió d'un moviment de reforma, a continuació les assemblees de germans al seu país d'origen, Gran Bretanya, seran comparades amb altres exemples de grups no-conformistes¹ dels segles XVIII i XIX perquè s'observin les semblances teològiques i algunes de les diferències. Observarem com, en lloc de ser una sola veu reclamant canvis profunds en el si de l'església i de la societat, sent un producte de l'evangelicalismo britànic de segle passat, el moviment compartia moltes de les preocupacions i dels principis teològics del seu entorn.

Al confrontar als germans amb els grups no-conformistes, una de les primeres consideracions que crida l'atenció és la naturalesa anacrònica del moviment pel fet que probablement les assemblees en la seva primera etapa tenien més coses en comú amb els moviments no-conformistes antics (segle XVII) que amb els moviments no-conformista nous (segles XVIII i XIX). Per exemple, com els presbiterians i com els baptistes estrictes, sobretot, els germans s'inclinaven cap a postures típicament associades amb interpretacions

reformades. El sistema de John Nelson Darby (1800-1882) és l'exemple clàssic amb el seu acostament calvinista al text. També com els baptistes, els germans guardaven gelosament l'absoluta autonomia de cada església local.² Un altre paral·lel obvi entre els baptistes i els germans era la seva forma d'entendre tant el significat com la forma del baptisme.³ Per a tots dos grups, les tres veritats claus de l'baptisme eren administrar solament a les persona prou grans com per poder haver cregut en Jesucrist, fer-ho per immersió, i tornar a practicar-lo en el cas d'una persona paidobautitzada perquè la mateixa entrés a formar part de la comunitat. (The Principles of Christians Called 'Open Brethren', 1913; 103).

¹ El terme “no-conformista”, es va emprar originalment al segle XVII en referència als que no volien sotmetre (o conformar) a les pràctiques i cerimònia de l'Església d'Anglaterra. no implicava necessàriament una altra diferència teològica. Avui dia, el terme s'aplica generalment a tots els grups protestants no anglicans al Regne Unit.

² La qüestió de la independència de cada església local seria un dels motius principals per a la divisió de el moviment en el 1848 ja que Darby no reconeixia l'autonomia de cada congregació, especialment en qüestions de disciplina eclesial. Els seguidors de Darby en la divisió que va tenir lloc a l'església anomenada Bethesda Chapel a Bristol arribarien a ser coneguts en la història com els Exclusive Brethren, o els germans tancats. De vegades, s'empra el nom Darbystas [veure “Assemblea de Germans Darbystas” a pluralisme Religios (1992, 9)]. En contrast amb els “Germans Oberts” que identificaven amb George Müller a la divisió, els tancats es van caracteritzar per començar a tornar-se més centralistes en el govern de les esglésies i pel seu separatisme en relació amb altres grups cristians. (Rowdan 1967; 258-266)

³ En la pràctica del baptisme, Darby és, una altra vegada, contrari en la seva forma d'entendre el baptisme com és evident en la seva continuació del paidobaptisme. La veritat és que Darby, segons les seves paraules volia deixar el baptisme “en un segon pla a propòsit”. (Darby 1971, II; 47). Aquesta postura es pot entendre tenint en compte la seva visió de l'església en ruïna. En una carta escrita en 1873 parlant del deure del veritable ministre de Déu, Darby va declarar que “...el nostre veritable deure és treure els cristians fora del gran cos corromput dels batejats” (Darby 1971, II; 228). El baptisme, per tant, segons Darby, disminuïa la urgència de la seva crida escatològica del judici imminent de l'església. de cara a la condició irremissible de l'església, més val sortir fora de l'església i esperar la vinguda de Jesús.

Ken Eaton

Calendari

	2	9	16	23
Estudis	No n'hi ha	No n'hi ha	No n'hi ha	No n'hi ha
Presidir	Rafael Badía	Marta Sais	Carlos Curiel	Noemí Cortés
Predicar	José R. Esturo	Assemblea	Víctor Hernández	Carlos Curiel
Anuncis	Josep Crespo	Josep Crespo	Josep Crespo	Josep Crespo
Oració	6 Grup de Jesús	13 Grup de Jesús	20 Grup de Jesús	27 Grup de Jesús

Santa Cena

Passar els símbols: Anna-Maria-Rafael / Elisa F.-Pere

Copa: Pepe-César

Activitats

Dia 22: a les 18h: Concert solidari per “Paper Maché”

Dia 29: Sortida a la Sagrada Família

Aniversaris

Día 1 Monserrat Soler

Día 4 Mercedes Crespo

Día 4 Antonio Baga

Día 6 Elisa Fragua

Día 14 José R. Esturo

Día 17 Jordi Venedas

Día 20 Elisa Seguí

Día 21 Santiago Giordano

Día 28 Abel Sut

Día 28 Esther Méndez

Temes d'oració

- **Malalts:** Matilde Gómez, Montserrat Ribas, Elvira Galarza, Manuel Hernández, Eve (mare de Carlos), Jordi Cortès, Pilar Vicente, Pere Vargàs, Daniel Gassó, Montserrat Soler, Santiago Giordano, Margarita Urrutia, Lluïsa Ventura, Paquita Castillo.
- Residència d'ancians '**BET-SAN**': Fernando Manobens.
- Llar d'ancians '**BETÀNIA**' de Santa Coloma: Eduard Urrutia, Joan Miró.
- **L'Església de Terol.**
- **El Consell Pastoral.**
- "**Llum de nit**".

Llibres recomanats

Dios es Jesús de Nazaret, Eduardo Dela's Segura. Ed. La imprenta comunicaci3n gráfica. Valencia 2.019

Jesús és Déu. Aquesta és una confessió de fe absolutament inqüestionable. Pronunciar aquestes paraules pot donar per fet el coneixement de qui és Déu abans de saber res sobre Jesús. No obstant això, això no és el que ensenyen les Escriptures. Segons els evangelis està clar que nosaltres no coneixem plenament a Déu, ni sabem qui és realment. Per això va haver d'aparèixer en la història Jesús de Natzaret. Per tant, hauríem de subscriure que no sabem el que hi ha darrere de la paraula Déu tret, precisament, perquè Déu s'ha encarnat: "A Déu ningú no l'ha vist mai, l'unigènit Fill que està a la dreta de l'Pare, ell l'ha donat a conèixer "(Jn. 1:18). I, curiosament, quan contemplem Jesús de Natzaret, percebem que no és el poder inapel·lable i la grandesa aclaparadora el que més ens informa sobre el que és Déu, sinó la senzillesa d'una vida disponible per als altres, que cal llegir en clau de relat de Déu.

Programes TV

Néixer de Nou, TV3. Darrer diumenge de mes a les 9:40h.

Buenas Noticias, TV2. Cada diumenge a les 9:15h.